

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală prindu-l pe

Todorov Nicolai XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 26.02.2019-08.10.2019;

2. instanța de apel: 22.10.2019-17.06.2020;

3. instanța de recurs: 11.11.2020-16.04.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 08 octombrie 2019, Todorov Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiind condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

- în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 de ore.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Todorov Nicolai, la data de 29 decembrie 2018, ora 01:00, aflându-se în satul Căplani, raionul Ștefan Vodă, sărind gardul, a pătruns pe teritoriul domiciliului cet. Cojocari Nicolae de pe str. Ștefan cel Mare, prin acces liber, a intrat în casa de vară, de unde dintr-o odaie a sustras cablu electric de culoare sură în lungime totală de 170 de metri, la preț de 12 lei/metru,

căuzîndu-i în total părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în mărime de 2 040 de lei.

Tot el, nedeținînd permis de conducere, la data de 20 mai 2019, aproximativ la ora 00:50, conducînd mijlocul de transport - autoturismul de model „Opel Vectra” cu numărul de înmatriculare XXXXX pe una din străzile sat. Căplani, r-nul Ștefan Vodă, cunoscînd că potrivit legii este interzis de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost stopat de către colaboratorii poliției Batalionul Sud, Plutonul Căușeni - Ștefan Vodă, care avînd suspiciuni că Todorov Nicolai se află în stare de ebrietate alcoolică, i-au cerut să treacă testarea alcoolscoptică la aparatul „Drager”. În urma testării, s-a constatat că Todorov Nicolai avea concentrația de alcool în aerul expirat de 0,46 mg/l.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței din motivul blîndeții pedepsei și emiterea unei decizii prin care, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, lui Todorov Nicolai să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de un an în penitenciar de tip semiînchis; în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă sub formă închisoare pe un termen de 1 an și 2 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea cerințelor sale, autorul cererii de apel a indicat că, instanța a calificat corect acțiunile inculpatului, însă sentința este nefondată sub aspectul individualizării pedepsei, întrucât inculpatul anterior a fost judecat pentru fapte similare, acesta fiind pedepsit cu muncă neremunerată în folosul comunității.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 08 octombrie 2019, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată, în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

lui Todorov Nicolai, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.4 Codul penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

lui Todorov Nicolai, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.2 lit.c), d) Codul penal, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că Todorov Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după semnele calificative „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere*”. De asemenea, Todorov Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (2) lit.c) și d) Cod penal, adică *furtul, săvârșit prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

La fel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, iar discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării unei pedepse prea blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 200 de ore.

În speță, instanța de apel a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, de urmările prejudiciabile, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse prea blânde.

Subsecvent, instanța de apel a menționat că, la individualizarea pedepsei urma a se ține cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de faptul că inculpatul a comis două infracțiuni, una ușoară și alta mai puțin gravă, de persoana celui vinovat, și anume că inculpatul este angajat în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de comportamentul inculpatului înainte și după comiterea infracțiunii, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante - anterior a mai comis o infracțiune similară – prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 18 ianuarie 2018, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 134 de ore; în perioada 06.12.2010-06.06.2019 a comis mai multe contravenții din domeniul circulației rutiere.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia de a-i stabili lui Todorov Nicolai, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Codul penal, pedeapsa sub formă de 3 luni de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.c) și d) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Todorov Nicolai de a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 08 octombrie 2019.

În motivarea celor solicitate, recurentul critică decizia instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale, menționând în acest sens că, deși instanța de fond corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate, instanța de apel fără a ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului o pedepasă mai aspră.

Subsecvent, autorul cererii de recurs susține că decizia instanței de apel este una nemotivată, or, înlocuind sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu închisoarea, instanța de apel avea obligația de a reaprecia toate probele în vederea justificării soluției emise, fapt care nu a fost realizat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

În acest sens, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că avocatul susține dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului considerând-o prea aspră.

Colegiul penal conchide că, alegațiile apărării cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Subsecvent, Colegiul penal va respinge ca neîntemeiată alegațiile avocatului Spînu Oleg care susține că, instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată și fără a supune analizei probele care au stat la baza soluției sale, or, contrar celor expuse de apărare, se evidențiază că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către apărător în numele inculpatului, întemeind-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect, și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (vezi pct. 4.1. din prezenta decizie), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției este în corespundere cu dispozitivul deciziei, care este expus clar, fără a comite vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând

formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

De asemenea, avocatul Spînu Oleg în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită menținerea sentinței primei instanțe, prin care inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, Colegiul penal respinge această solicitare rezultând din faptul că instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult decât atât, conform materialelor cauzei se constată că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, fiindu-i anterior stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă aceasta nu și-a atins scopul, întrucât nu a pășit pe calea corijării.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestora și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Spînu Oleg nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Todorov Nicolai XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțarea integrală la **13 mai 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Victor Boico